

Казвамъ: не търсете великитѣ опити въ свѣта! Не търсете голѣмитѣ чудеса! Ако река да мръдна земята отъ нейния пѣтъ, за да направи нѣкакво голѣмо чудо, съ това ще причиня нещастие на човѣчеството, но пакъ нѣма да го преобрази. Ако спра земята въ нейния пѣтъ, или премества Витоша отъ нейното мѣсто, какво добро ще допринесе съ това? Днесъ свѣтътъ не се поправя съ чудеса. Казвате: Могатъ ли да станатъ тия чудеса? — Могатъ, но кога? — Когато Витоша олекне изгуби отъ теглото си и остане само единъ грамъ. А сега, тъй както е тежка, това не може да бжде. Първо вие трѣбва да знаете закона за превръщане на тѣлата, за преорганизирането имъ, какъ могатъ да ставатъ леки. Защо, напимѣръ, вие не можете да отидете при Бога? Той ви чака да се очистите, да олекнете. Човѣшката душа на повърхността си има много калъ, събрана отъ миналото, затова хората трѣбва да минатъ презъ Божествения огънь, всичко да се стопи, да се пречисти. Всички хора трѣбва да минатъ презъ този огънь! Не мислете, че нѣкой ще се освободи отъ Божествения огънь! Дали ще бждете живи или умрѣли, въ гробищата или извънъ тѣхъ, вие неизбѣжно ще минете презъ него. Праведнитѣ ще се събудятъ, ще оживѣятъ отъ него, а грѣшнитѣ ще изгорятъ, ще изчезнатъ. Богъ е милостивъ и къмъ тѣхъ. Въ края на краищата, и тѣ ще придобиятъ нѣщо, ще се очистятъ отъ този огънь. Христосъ казва: „Жена, кога ражда, на скръбъ е, но като роди, забравя скръбта си, защото се е родилъ човѣкъ на свѣта“. По сѣщия начинъ, когато човѣкъ се роди изново, радва се, защото душата му се освобождава. Той започва да обича всички хора по новъ, Божественъ начинъ. Когато хората искатъ да бждатъ обичани, тѣ търсятъ, именно, тази любовъ. Защо трѣбва хората да се обичатъ? На този въпросъ вие сами ще отговорите. Въ Писанието е казано: „Обичай ближния си, като себе си!“ Значи, всѣки трѣбва да обича ближния си, понеже той представя едно стъпало за неговото повдигане.

Следователно, безъ стъпалото на твоя ближень ти не можешъ да се повдигнешъ, да направишъ крачка напредъ. И когато казваме, че човѣкъ трѣбва да се жертвува, причината е пакъ сѣщата — да се повдигне. Задъ всички поети, писатели, музиканти, художници все седи нѣкой, който ги обича. Ако нѣмаше кой да ги обича, отъ тѣхъ нищо не можеше да се очаква. Тѣй щото, ако